

det i nogle Tilfælde er saaledes, at Jernbanefragten er indbefattet i Maksimalprisen, og i andre Tilfælde er den det ikke. Udvalget er kommet til det Resultat, at det vilde være vanskeligt i Fragtsatserne at tage Hensyn til dette Forhold, og efter Samraad med Ministeren er man enedes om at henvise de Vanskeligheder, der maatte opstaa, til Afgørelse i Indenrigsministeriet eller i den overordentlige Kommission.

Det er overfor Udvalget blevet oplyst, at Forholdet mellem Il- og Ekspresgodstaksterne og Fragtgodstaksterne er urimeligt. Paa de Steder, hvor Staten har indrettet Vognmandskørsel, er Godtgørelsen for Kørselen indbefattet i Il- og Ekspresgodstaksterne, medens den tillægges Fragtgodstaksterne, og dette har bevirket det urimelige Forhold, at det i mange Tilfælde er betydeligt billigere at sende Varer som Il- og Ekspresgods end som Fragtgods. Saaledes vil Varer, Flyttegods f. Eks., indtil 200 kg sendt fra Roskilde til København som Il- og Ekspresgods efter de foreslaaede nye Takster kunne komme Adressaten i Hænde for et Beløb af Kr. 3,90, medens de sendt som Fragtgods vil koste Kr. 4,95, og gaar man op til en højere Vægt, som f. Eks. 350 kg, vil Il- og Ekspresgods kunne komme Adressaten i Hænde for Kr. 6,90, medens Fragtgods indenfor det samme Distrikt vil komme op paa Kr. 11,45. Udvalget har forhandlet med Ministeren om dette Forhold, og man er enedes om for Fremtiden at lade Modtagerne af Il- og Ekspresgods selv betale for Udkørselen.

Udvalget har modtaget en Henvendelse fra Foreningen af Handelsrejsende, som anmoder om, at Betalingen for Jernbanekortene ikke forhøjes. Der er allerede i Lovforslaget taget Hensyn til det Forhold, Henvendelsen tager Sigte paa, og Udvalget har ikke ment at kunne strække sig videre end Lovforslaget.

Fra Dansk Cyklistforbund har Udvalget endvidere modtaget en Skrivelse, i hvilken det henstilles til Udvalget at drage Omsorg for, at Fragten for Cykler, navnlig paa korte Afstande, ikke forhøjes yderligere, saaledes som det angives i Bemærkningerne til Lovforslaget. Udvalget har overvejet Spørgsmaalet, men man har ikke taget Standpunkt dertil. Personlig vil jeg overfor Ministeren gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, at jeg mente det rimeligt, at man tog det videst mulige Hensyn dertil. Jeg anbefaler Tingets ærede Medlemmer at vedtage Lovforslaget,

saaledes som det er foreslaaet af den højtærede Minister.

Thomas Larsen: Som det fremgaar af den ærede Ordførers Udtalelser og den af Mindretallet afgivne Betænkning, er det ikke lykkedes at komme til Enighed i Udvalget angaaende det foreliggende Lovforslag. Mindretallet kan nemlig ikke anse den af Ministeren foreslaaede og af Fler-tallet tiltraadte Forhøjelse af Jernbanetaksterne for tilstrækkelig til blot nogenlunde at skaffe Dækning af det enorme Underskud, Statsbanedriften har givet i de senere Aar. Den Procentforhøjelse af Taksterne, som Rigsdagen vedtog i Fjor, har vist sig kun at være en Draabe i Havet. I indeværende Regnskabsaar er Statsbanernes Driftsresultat endogsaa afskræk-kende daarligt, og Udsigterne for det kommende Aar tegner sig ikke lysere. I Bemærkningerne til Lovforslaget er det saaledes oplyst, at medens der i Driftsaaret 1915—16 var et Overskud pr. Banekilometer af 4 492 Kr., er det i 1917—18 forvandet til et Underskud paa 4 957 Kr., og for indeværende Finansaar beregnes der, at dette Underskud vil udgøre 8 000 Kr. Endvidere gøres der opmærksom paa, at Underskuddet for indeværende Finansaar vil udgøre 17 Mill. Kr. Men dermed er jo ikke det reelle Underskud angivet, for saa maatte man medregne Dyrtids- og Løn-tillæg, og derved vilde man komme op paa et Beløb, der blev over det dobbelte af disse 17 Mill. Kr. Det er selvfølgelig de unormale Forhold, Krigsforholdene, de høje Kulpriser og de høje Materialepriser, som har medført, at Resultatet er blevet saa daarligt, som Tilfældet er.

Men der er endnu et andet Forhold, som bør tages i Betragtning, nemlig det, at nogen Forrentning af den store Kapital, som staar i Statsbanerne, maatte man vel kræve. Fra Venstres Side har det altid været hævdet, at man ikke krævede, at Statsbanerne skulde give et virkelig forretningsmæssigt Udbytte; men vi har holdt paa, at Statsbanerne skulde give en mindre Forrentning af den Anlægskapital, som indestaar i Banerne, og i saa Henseende har vi krævet, at Statsbanerne skulde afkaste 3 pCt. Nu er Statsbanernes Anlægskapital rundt regnet 330 Mill. Kr. 3 pCt. Rente deraf vil udgøre ca. 10 Mill. Kr., og disse 10 Mill. Kr., lagte til de 17 Millioner vil jo forøge Underskuddet til 27 Mill. Kr., rent bortset fra Dyrtids- og Løn-tillæg.

Til Dækning af dette Beløb foreslaar